

Životopis

Paní Olga Koželoužková, rozená Masopustová, se narodila 16. 9. 1925 v Hrušvicích ve Volyni do rodiny volyňských Čechů. Otcova rodina pocházela z Čech, matčina z Moravy. Tento fakt byl často terčem rodinných žertů. Otec paní Olgy se živil jako zámečník, příležitostný truhlář, matka pracovala jako švadlena. Společnými silami živilí své čtyři děti, dva starší syny, paní Olgu a její mladší sestru Libušku. Na své dětství vzpomíná pamětnice s láskou a humorem. Jako děti z vesnice zažívaly různá dobrodružství, navštěvovaly místní základní školu, kde se učily němčinu, ruštinu a další nauky.

Změna přišla s druhou světovou válkou, kdy Němci při okupování Volyně postupně zavřeli školy. Paní Olga to jako dítě vnímala pozitivně, spolu s ostatními měla radost, že nemusí chodit do školy. To ji ale přešlo, jakmile začali Němci odvádět dospívající „volyňáky“ na nucené práce do Německa, ona sama patřila do tzv. 25. ročníku. Proto ji její rodiče spolu se sourozenci odvezli do hor, aby se ukryla s ostatními v podzemních bunkrech. Zde strávili několik měsíců, během nichž se potýkali se strachem z odhalení, jídlo si museli připravovat za tmy, aby je nikdo nenašel.

Na konci války začala paní Olga vypomáhat jako zdravotní sestra svému sousedovi, ruskému lékaři, v nemocnici v Rovně. Díky tomu získala bohaté zkušenosti ve zdravotnictví, a tak mohla přemýšlet o studiu medicíny. S koncem války se na Volyni zhoršily životní podmínky Čechů, a tak se rodina rozhodla přesunout do Československa. Před tím, než se vydali do nové vlasti, museli pochovat otce, který nečekaně zemřel.

Na přesun zůstala matka se čtyřmi dospívajícími dětmi sama. Jakmile dorazila na území Československa, našla útočiště u bratra v Újezdě, kde nějaký čas rodina pobyla. Postupně matka s pomocí svých dospělých synů opravila dům v Mohelnici. Paní Olga mezitím začala v Praze studovat medicínu. Doporučení od lékařů z Volyně, ale i z Prahy jí pomohla najít placenou praxi. Bohužel to nestačilo na pokrytí studia, a tak i kvůli finančním problémům rodiny musela po pár měsících studium medicíny ukončit a vrátit se zpět do Mohelnice.

V 50. letech našla uplatnění jako dělnice v místním MEZU, později zde zařídila bufet, ve kterém prodávala, nakonec v MEZU zůstala až do důchodu. V MEZU se seznámila se svým budoucím manželem, který pracoval jako osobní řidič. Po svatbě se společně přestěhovali do Loštic, postupně se jim narodili dva krásní, zdraví synové. Nakrátko si rodina osvojila dívku Marušku. Znalosti ruského, ukrajinského i polského jazyka paní Olga využila v roce 1968, když v Lošticích na náměstí postávali sovětští vojáci. Jelikož uměla výborně rusky, snažila se jim vysvětlit, že zde žádné nebezpečí nehrozí.

Od roku 1979 je paní Olga v důchodu, je stále čilá, užívá si rodiny. Na svou rodnou Volyn se vrátila jen jednou, po roce 1989. Mnoho Čechů zde nezůstalo, místo přinášelo příliš bolestivých vzpomínek.